

Edini slovenski dnevnik v Zjednjeneh
državah.
Velja za vse leto - - \$3.00
Ima nad 7000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the
United States.
Issued every day except Sundays
and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4657 CORINTHIAN.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4657 CORINTHIAN.

NO. 124. — ŠTEV. 124.

NEW YORK, SATURDAY, MAY 27, 1911. — SOBOTA, 27. VEL. TRAVNA, 1911.

VOLUME XIX. — LETNIK XIII.

Iz delavskih krogov.

Solidarnost.

V Terre Haute, Ind., so pričeli premogarji štrajkati, ker kompanija ni hotela sprejeti nazaj na delo odpuščenega delavca.

PEKOVSKI DELAVCI.

Štrajkarji v Pittcairn so predlagali, da sodišče izda sodno prepoved proti pennsylvanski železnici.

Terre Haute, Ind., 25. majnika, V. W. S. Littlesovem premogovniku v Pike County in v jama Wabash Coal Co. v Vigo County je izbruhnil štrajk, katerega se udeleži 1234 premogarjev. Štrajk je nastal vsled tege, ker kompanija ni hotela nekega odpuščenega delavca sprejeti nazaj na delo.

Štrajk pekovskih delavcev.

Italijanski pekovski delaveci v New Yorku bodo proglašili splošni pekovski štrajk. V Brooklynu štrajka 200 pekovskih delavcev in brez dvoma se njim bodo pridružili tudi drugi. Delaveci dosega niso bili organizirani in so moralni delati po sedem dni na teden in 12 do 16 ur na dan proti plači \$9 do \$12.

Delavci in sodniki.

Štrajkarji v delavnicih pennsylvanske železnice v Piteairn, Pa., so se obrnili do sodišča, da izda proti pennsylvanski železnici sodno prepoved, katero se jej preporučuje pošiljati oborožene stražnike v okraj. Sodnika John A. Evans in L. L. David sta prosno odbila.

Štrajk železninjarjev v Bronxu.

Pri tvrdki Sanders & Barnett na 145. cesti in Southern Boulevard v New Yorku so vsi železninjarji ostavili delo, ker je tovarniško vodstvo nazanilo delavcem, da delaveci ne bodo več plačani za čezurno delo. Štrajkarji zahtevajo zdaj tudi skrajšanje delavnega časa in pripoznanje unije.

Manevri pri San Diego.

San Diego, Cal., 26. majnika. Brigadni general Tasker H. Bliss, podadnik Chauncey Thomas in drugi armadni in pomorski poveljniki izdelujejo zdaj načrte za manevre, ki se bodo vrstili sredi meseca julija v San Diego. Torpedna flotila bo branila Fort Rosecrans. Namen manevra je dognati vrednost utrdb tega fortu.

Zmaga sladkornega trusta.

Sladkorni trust si je priboril zmag, ki je za njega vredna pol milijona dolarjev na leto. Novo zvezno trgovsko sodišče je razsodilo, da meddržavna trgovska komisija nima pravice se vtikati v specialne privilegije in rabatne zadave trusta. Meddržavna trgovska komisija je doživela s to razsodbo občuten poraz.

Sedem premogarjev ponesrečilo.

Sault Ste. Marie, Ont., 25. maja. V premogovniku v Michipieon je ponesrečilo sedem premogarjev. Med delom je padla velika skala na nje in jih zmečkala.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-American progr. OCEANIA odpluja dne 7. junija 1911.

Vožnja stane iz New Yorka do: Troy in Reke \$35.00,
Ljubljane 25.00,
Zagroba 35.00.

Vožnje listke je dobiti pri Frank Saksler Co., 82 Cortlandt St., New York.

Revolucija v Mehiki.

Zdaj proti Maderu.

Porfirio Diaz je odstopil ali revolucija še ni končana. V državi Coahuila so se uporniki dvignili proti Maderu.

NOVI PREDSEDNIK.

Diazovo odstopno in poslovilno pismo je достојно ali polno bridičnih očitanj.

Mexico City, 26. maja. — Predsednik Diaz je odstopil ali njegov odstop ni prinesel zaželenega miru. Nastala je nova revolucija, ki je zdej naperjena proti voditelju insurgentov Francisco J. Maderu. Uporniki v Saltillo, v državi Coahuila, revoltirajo proti Maderu, ker niso zadovoljni z imenovanjem novega guvernerja.

Francisco Leon de la Barra je kot provizorični predsednik prevzel vodstvo vlade in bo stal na mestu do rednih volitev. Ko je novi predsednik šel v narodno palato, da bo zaprisažen, ga je spremljal novi vojni minister general E. Paseon. Pri priseganju so bili navzoči vsi diplomatih v gala-uniformah.

Maderov zastopnik v glavnem mestu Mehike, Alfredo Robles Dominguez, je dejanski vojni poveljnik mesta. Vojaštvo in policija se pokorita njegovim odredbam.

Porfirio Diaz pojde dne 31. maja v Evropo. Njegovo odstopno in poslovilno pismo je dostojno ali polno očitanj.

Diaz na begu.

Mexico City, 26. maja. Bivši mehiški predsednik Diaz je skrivaj odpotoval iz glavnega mesta in šel v Vera Cruz, kjer se je tako ukral na nemški pašnik. V sredo odpotuje v Evropo.

Francisco J. Madero je odstopil kot provizorični predsednik in je v posebnem manifestu pozval svoje prirvence, da pripoznajo de la Barro kot sedanjega provizoričnega predsednika.

Požar na Coney Islandu. Dreamland v plamenih.

Danes zjutraj ob 2. uri je nastal v velikanskem zabavnišču Dreamland na Coney Islandu požar, ki se je vsled močnega vetra hitro razširil.

ŠTIRJE ALARMI.

Predno so prišli gasilci na gorišče, so bila vsa poslopja v plamenih.

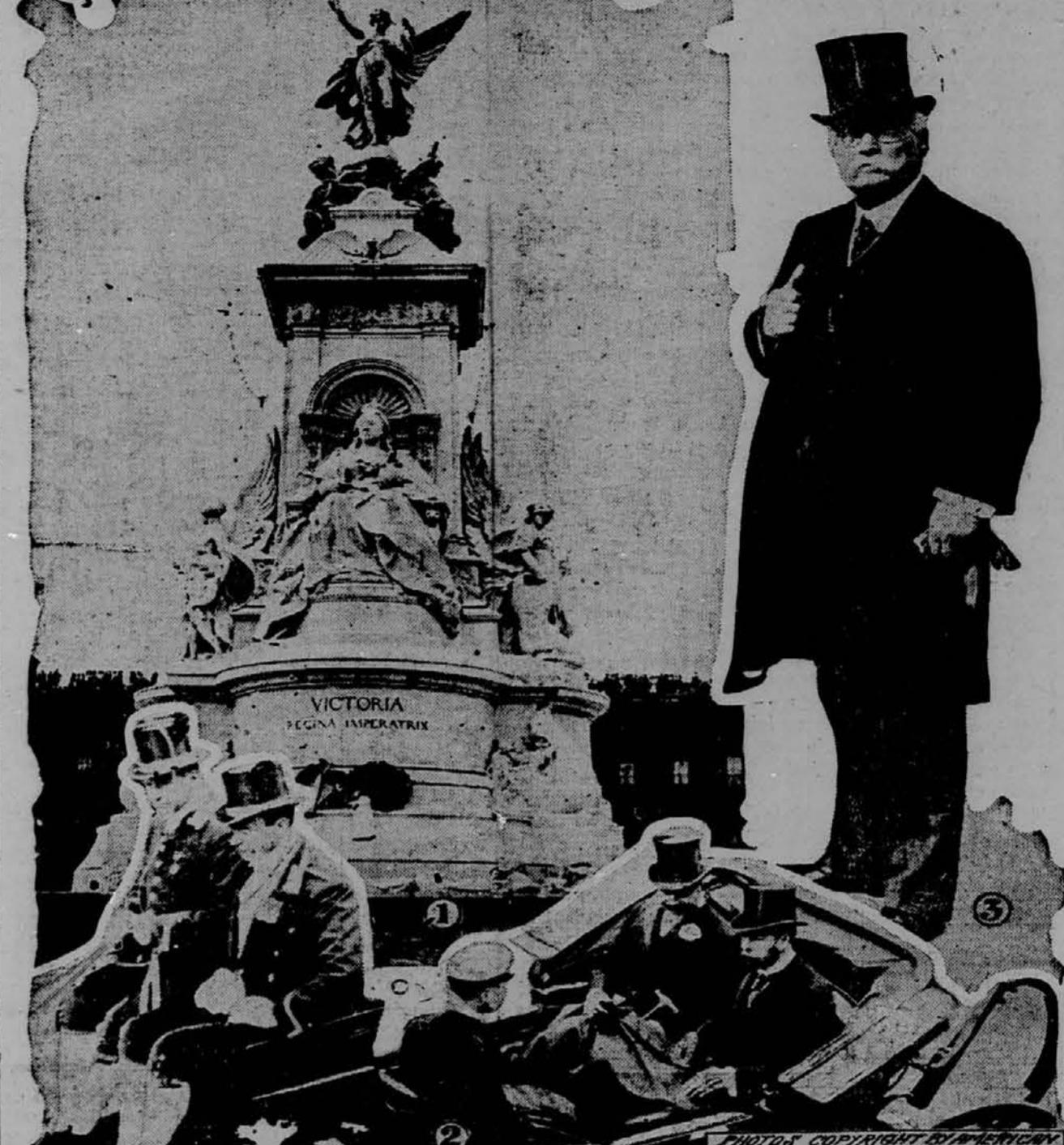
Danes zjutraj ob 2. uri je nastal v zabavnišču "Dreamland" na Coney Islandu ogenj, ki se je pri hudem vetru, ki je prišel z morja, kmalu razširil na vsa poslopja. Vse zabavnišče je uničeno. Dasi so bili oddani štirje alarmi in so gasilci od vseh strani prihiteli na gorišče, vendar ni bilo mogoče rešiti zabavnišča pred vpepeljenjem.

Vsa delavnost gasilcev se je morala omejiti na rešilne dela in na branitve drugih poslopij. Ogenj je nastal na strani pri oceanu. Skoda je velikanska.

Proti dohodninskemu davku.

Harrisburg, Pa., 25. majnika. — Zakonodaja v Pennsylvaniji je bila odgovena, ne da bi bil senat odobril in sprejel resolucijo o dohodninskem davku. Sprejeta je bila resolucija, ki dovoljuje vladi najetje 50 milijonov dolarjev po dohodninskem davku. Sprejeta je bila resolucija, ki dovoljuje vladi najetje 50 milijonov dolarjev po dohodninskem davku.

SPOMENIK V ČAST KRALJICE VIKTORIE PRED BUCKINGHAM PALAČO V LONDONU.

1. Spomenik v čast kraljice Viktorije na James Square nasproti Buckingham palaci v Londonu. — 2. Kralj Jurij, nemški cesar Viljem in princ Valeški na potu s kolodvora. — 3. Thomas Brock, osnovatelj spomenika in kipar, ki ga je kralj Jurij povzdignil v viteški stan.

Strajk v železniških delavnicah v Altooni.

SHOD POD MOSTOM.

Vodstvo železniških delavnic Pennsylvania R. R. Co. je znižalo plačilo delavcem, kar je povzročilo izbruh strajka.

CESARJEV ZASTOPNIK.

Delavski organizatorji so bili arietirani, ali kmalu zopet izpuščeni, ker ni bilo povoda za aretacijo.

VELIKO PONEVERJENJE.

Avtro-ogrška mornarica bo imela do leta 1913 dva dreadnoughta.

Trst. 27. maja. Prvi "dread-

nought" avstro-ogrške mornarice so danes v ladji "Stabilimento Tecnico" spustili v morje. Na cesarjevo željo nosi velikansko vojno ladjo ime: "Viribus Unitis", kar pomeni "z združenimi močmi" in je cesarjevo geslo. Novo vojno ladjo bodo iz Trsta odpeljali v Pulj, kjer bo v arzenalu oborenja. Z gradnjo vojne ladje "Viribus Unitis" so bili pričeli mesecev.

Altoona, Pa., 26. maja. Vodstvo železniških delavnic pennsylvanske železnice v Altooni je vpeljalo novo placilno lestvico za delo do kosa. Delaveci so kmalu iznašli, da so pri novem placilnem sistemu prikrasjeni in ker tovarniško vodstvo ni hotelo preklicati nove placilne lestvice, je izbruhnil strajk. Delovanje so bili sklicali shod pod most, da bi delaveci protestirali proti navzočnosti unijiskih organizatorjev v Altooni. Zborovanje je bilo zelo burno in uspeh je bil, da se je nad 2000 delavcev izreklo za strajk. Vest o strajku se je bliskoma raznesla po mestu in naenkrat se je nabralo na mostu.

Trst, 27. maja. Prvi "dreadnought" avstro-ogrške mornarice so danes v ladji "Stabilimento Tecnico" spustili v morje. Na cesarjevo željo nosi velikansko vojno ladjo ime: "Viribus Unitis", kar pomeni "z združenimi močmi" in je cesarjevo geslo. Novo vojno ladjo bodo iz Trsta odpeljali v Pulj, kjer bo v arzenalu oborenja. Z gradnjo vojne ladje "Viribus Unitis" so bili pričeli mesecev.

Prvi avstro-ogrški dreadnought ima 20,500 dplacementa in 26,000 konjskih sil. V eni uri prepreči 24 milij. Na ladji so štirje zlepšeni stolpici za težko artiljerijo, v vsakem stolpici bodo trije topovi, sicer bo na vojni ladji 27 velikih topov in več manjših. Država je izdala za novo vojno ladjo 60 milijonov. Do leta 1913 bo imela Avstro-Ogrska dva dreadnoughta.

Cesar Franjo Jožef je bil obljubil, da bo osebno prišel v Trst kadar bodo novo vojno ladjo spustili v morje. Vsled bolezni ni mogel izpolniti svoje obljube in zastopal ga je prestolonaslednik Fran Ferdinand.

Prvi avstrijski "Dreadnought".

IZ AVSTRO-OGRSKE.

Cesar v Tirole.

V Trstu so danes spustili v morje velikansko vojno ladjo "Viri-

bus Unitis".

Fran Ferdinand bode prevzel

vodstvo cesarskih manevrov.

NAVDUŠENE OVACIJE.

Madridske dame so zmagovalca

obspiale s everticami in poljubi,

ko je prispeval na letališče.

Bitka v Maroku.

Tangier, 25. majnika. Bertu-

rodomi so napadli vojni oddelek

generalja Ditteja v bližini Feza,

pa so se po ljutem boju morali

umakniti. Francozi so izgubili 5

mož.

Zdravni morajo naznani smrti in porode.

Državni generalni pravnik je izdal naredbo, da morajo zdravni vaski slučaj smrti in vsak po-

rod, ki se pripeti v njih praksi,

naznani zdravstveni oblasti.

Ako bi se zagrešili proti tej naredbi,

je potrebno zdravstveni oblasti

pravico do izvrševanja zdravni-

ške prakse.

Madridski civilni guverner je v imenu kralja Alfonza čestital zrakoplovu na sijajni zmagi. Zmagovalcu dobi darilo v vrednosti \$30.000.

Novi vojaški škof.

Cesar je imenoval prelata E-

merika Bjelika za apostolskega

vojnega vikarja.

Novi vojaški škof.

Na Fulton v Pearl Street v

Brooklynn, N. Y., jo kolidiral včeraj zjutraj velik avtomobil s taxi-

cabom in ga prekucil. V auto-

obilu so bili David Lawson, J. P.

Rose in njegova žena, Samuel Do-

ty in David, gledališki igralci iz

College Inn na Coney Islandu. V

taxi-cabu sta bila še William

McLawe in Edward Scott, oba iz

Brooklyna. Vsi so bili telesno po-

škodljani, ali samo Lawsona in

Dotyja so morali prepeljati v bol-

nikičko.

Nova obleka.

Humoreska.

Bilo je tik pred drugo uro in gospod Sebastian Igla se je nasladno nasmilil v svoj pisarniški naslovnici, češ, sedaj si zapalimo z danjo smodko in potem hajdi po trudopelnem delu v državni službi k domaćim penatom. Nekdo potrka na vrata. Na golčeči "Na prej" se vrata malo otvorijo in stari, sloki uradni sluga Janko potakne svojo ogljato glavico v sobo: "Gospod doktor!" — Janko je imel namreč to slabost, da je vsakega uradnika tituliral z "gospodom doktorjem". — "Gospod svetnik Vam pošilja tole pismo. Mojster je, da je nujno."

"Prokleta služba", zarečen gospod Sebastian v svoje redke brice. "Ravno sedaj, ko se ima urad začleniti, mi pošle 'nujno pismo'! No, to nujnost že poznam."

Malomarno in jezno je hotel vreči pismo v svoj predal, a v zadnjem trenotku se je vendar premisil in ga razgrnil. A komaj je rame z očmi trenil po vsebinu, skočil je naglo pokonev, iztegnil roko po klobuku in kot obseden zdiral po stopnicah iz pisarne.

Janko je obstal kot okamenel. Začuden je znajal z glavo in premisil, češ, kaj mora neki biti da se resni in umerjeni doktor tako čudno ponaša. Bo že kak posledno dolg not iz zgoraj, je zaključil v svoji izkušeni glavi.

Med tem je gospod Sebastian premeril z dolgimi koraki pot do svojega domovanja. Kar čez tri stopnice se je vspenjal gori v drugo nadstropje in ves zasopel ostal v odprtih vratih. Njegova žena ga je prestrašeno pogledala, zakaj tako težko sope in je ves redeč v lice.

"Tjan! Kaj pa ti je, za božjo voljo?" je vzliknila vsa prestrana.

"Dopust!"

"Kaj? Dopust? — Ali je res?" in ubožica, ki že tri leta ni prišla iz tega pustega mesta ven, je začela od samega veselja skakati po sobi, kot kako razposajeno otoče. Njena razposajenost, ki se je, minogrede rečeno, polastila tudi Sebastiana tako, da je tudi on z njo plesal, je imela za posledico, da se je otvorilo lukratno dvoje vrat, in to vrata gospa taše in vrata kuhinjske vile. Obe ženski ste začudenno gledali nenavadnen prizor, gospod Sebastian, resni gospod Sebastian pleše.

"Ja, kaj se je priprenil?"

"Dopust! Dopust! Dopust! je zvenelo dvoglascno po sobi in vesele lje se je polastiilo tudi novodošlih, kajti sedaj se okrene za par tednov hrbot pršnemu, supopartemu mestu in pohiti se tja v soleno morsko kopelj."

Ko se je prvo burno veselje malo poleglo, to ti je bilo na vse strani posvetovanja in pripravljanja. No, ženske so bile s svojimi tonetami še tako preej v redu, kajti v nadi na bodoči dopust so si vse polagoma in v tišini pripravile. Toda z garderobo gospoda Sebastiana je izgledalo jako slabovo. On ne more vendar v svojih temnih, nečlančnih oblekah šestati po promenadah morskega kopališča. Lahno, svetlo tenis-obleko mora na vsak način imeti. Toda kje sedaj, sedaj je že prekano, kajti tretji dan ob deveti uri zvečer se odpeljejo, kot so konštatirali v najnovješem konduktuerju, v morsko kopelj Seveda, saj se ne sme niti en dan dopusta malomarno zamuditi.

A gospod Amalija je našla brzo pravo pot.

"Več kaj, dragi moj, pozovemo vlogo dolgoletnega liferanta mojstra Streno. No, in če to je tudi zvečer obleke ne naredi, mu moras zagroziti, da ne das nikdar več niti gumbo pri njem prisiti."

"Kar se tiče gumbov, draga Amalija!" je začel gospod Sebastian. "To je pa vendar brezvestno od mojstra Streno!"

"Kaj pa, ljubček moj?" se je zravnala gospa Amalija.

"Kaj, kaj? Ali ne vidiš? Osem ura je vendar že minila, in obleke ne niti! On je vendar obljubil!"

"Toda, ljubček, potpri malo, saj je ura jedva sedaj bila. Mojster Strena bo gotovo držal dano besedo."

"Ti seveda branis vsakega proti meni. No pa dobro, potpreti hočem, bomo videli," in gospod Sebastian si je pričkal novo smodko iz svoje zaloge ter meril omaro, katero je vesto inšpicira, če niso kaj pozabili.

"Ti, Amalija!" je začel gospod Sebastian. "To je pa vendar brezvestno od mojstra Streno!"

"Kaj pa, ljubček moj?" se je zravnala gospa Amalija.

"Kaj, kaj? Ali ne vidiš? Osem ura je vendar že minila, in obleke ne niti! On je vendar obljubil!"

"Toda, ljubček, potpri malo, saj je ura jedva sedaj bila. Mojster Strena bo gotovo držal dano besedo."

"Ježeš! Kaj pa zdaj?"

"Oh, ljuba tašča, kaj zdaj? Skrajšajte mi hlače za pet prstov, saj ga te stvari znate še od pojnejšega tista tem. Pa bo vsa stvar rešena," je moledoval obupani gospod Igla.

"Ampak sinko! Kaj pa misliš? Danes je vendar nedelja! Danes ne noben način niti ne pritakan igle! Počakati moras do jutri!"

"Ah!" je zavzdihnil gospod Igla, kar solze so mu silile v oči, ko je videl, da mu je splavala promenada po vodi. Toda še mu je migotala ena resilna zvezda — Nežika. Zasukal se je na peti in zdiral v kuhinjo. Čisto je pozabil, da bo popolnomočno zlil v kuhinjo. Čisto je pozabil, da je v preej pomanjkljivi toleti in stopil z naglimi besedami pred kuhinjsko vodo:

"Nežika, hlače so mi za pet prstov predolge! Skrajšaj mi jih!"

"Bog pomagaj, gospod Igla!" je vzliknila stramežljiva Nežika in si hitro zakrila z rokami oči.

"Kakniti pa so! Ce bi jih takele milostljiva videla v kuhinji, kaj pa bi si mislila o meni!"

"Ampak hlače mi skrajšaj za pet prstov. Prosim te, ljuba Nežika . . ."

"Zlaj pa se take besede! Jaz nisem nobena 'ljuba'; proč, proč!" je vzliknila resolutno. "Če ne grem po gospo!"

Gospod Sebastian je jezno nekaj zarenčal, kar je na laščilico "prisemojeni babuci", zaluputnil vrata, da se je hita potrcala in

da to absolutno ni mogoče, ker je obljubil že obleko gospodu svetniku N., gospodu trgovcu B., gospodu tajniku X., in da bi ga ne bila v govoru perkinila kategorična beseda gospoda Sebastiana, bil bi sigurno našteval še dve uri svoje odjemalec, ki čakajo na nove obleke. Končno so se zjednili, da mojster Strena izgotovi obleko do tretjega dne do osme ure zvečer in jo lepo zamotano pošlje gospodu Sebastianu na dom. Na vprašanje, ali je treba, da pride gospod Sebastian obleko pomerit, je mojster skoraj razdaljeno odgovoril:

"Velecenjeni gospod Igla, ali ne krojim za Vas obleke že celih pet let? Ali se Van niso vedno prilegale kot vltive? — No, vidite! Poznam Vaš stas tako natanko kot svoj naprastnik!"

S tem je bila stvar v najlepšem redu in gospod Sebastian se je z mirno vestjo podal po večerji v svojo gostilno na četrtniko vina —

In napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je težko saželeni dan dopusta, dan, ko se je napočil gospod Igla s celo svojo večerno obleko tješko v solnčne kraje tužno začeljene morske kopeli. Na hodniku stanovanja gospoda Sebastiana Igle je stale neprégledna množica kovčekov, košar, škatelj zvitih pletov in kajti jaz vem kaj še vse. Vse je bilo

v napočil je tež

Dolžnost.

(Iz angleščine.)

Oblečena v svilo, s smehljajem na rožnatih ustnah, je stopila Nelly v ozko kabino brezične brzjavne postaje.

Predno se je mogel njen soprog obrniti, da pogleda, kdo je, mu je že pritisnila dva poljuba na lice, in njen ljubki glas je nežno zapel: „Dobro jutro, turoagi! Kako se počutiš, ubogi John?“

Počasi se je obrnil nagovorjen; sliši se je napraviti strog obraz, ter rekel:

„Ali si že zopet tu, Nelly?“

„Kakor vidiš.“

„In kaj želiš?“

„Ali mi hočeš kaj očitati?“

„Gotovo!“

„Ti si hudober, John.“

In ti si nespametna. Saj veš, da te imam rad, in da se veselim, če morem biti s teboj skupaj. Veš pa tudi, da je popotnikom parnika strogo prepovedano vstopiti v brzjavno kabino. Ce izve kapi-tan, dobim nos.“

„Saj ne bo izvedel.“

„Gotovo bode, če me boš še nadalje obiskovala. Saj sva komaj dva dni na ladji, pa si bila že več kot dvajsetkrat pri meni.“

„Ne jezi se, John; nič več ne bomem prišla.“

„Ali pa bodeš tudi držala besedo?“

„Da.“

Toda v Liverpool pridemo še čez kake tri dni.“

„Skusala budem, da te za ta čas pozabim.“

„Zelo ljubezljivo.“

„Seveda menim, kadar si v službi.“

„No, to je že boljše.“

„Dragi, če bi vedel, kako sem žalostna, kadar te ne morem videti. In potem se tudi bojim ne-skončnega oceanata.“

„Bojiš se?“

„O da, zelo. Ce bi se pripetila kakšna nesreča — nikdo razum tebe se ne bi brigal zame, čisto sama bi bila, medtem, ko si ti zaklenjeni v tej kabini.“

„Ne bodi strahopetna!“

„In radi tega te tolikokrat takoj obiščem.“

Solze so oblike mlado ženo in John jo je nežno vzel v naročje.

„Tudi meni ni lahko, te pustiti samo, toda dolžnost je dolžnost.“

„Saj pa tudi vsi pravijo, da si najvestnejsi uradnik.“

„Sieer pa nimaš vzroka, da bi se bala. Na tem velikem ameri-kanskem parniku je vsaka nevarnost izključena.“

In da privede Nelly na druge misli, je nadaljeval:

„Tukaj v svojem zaporu niti ne vem, kaj se godi zunaj. Kakšno vreme imamo danes?“

„Zelo jasno je bilo, sedaj se je začela vlegati gosta megla.“

„Torej na svidenje, dragica.“

„Na svidenje.“

Ponudila mu je usta za poljub in odhitela potolažena vnu. John se je zopet obrnil k svojemu delu in vestno posiljal v ne-skončno vsemirje brzjavke.

Kako so nastala imena mesecov.

JANUAR, po rimskem bogu Januarju, kojemu so posvetili prvi mesec v letu.

FEBRVAR, po rimskem prazniku Februs, ki se je običajno ob-hajal na 15. dan 2. meseca v letu v počast boga rodovitnosti Lu-perusa.

MAREC, po rimskem bogu Marsu, bogu vojske.

APRIL, po rimskem bogu A-prilis, kar znači „apri“ = od-prem, ko se je pomlad odpirala iz zimske sezone.

MAJ, po rimski boginji Maia, žensko božanstvo, koji so na ta dan prejali Rimljani svoje sve-čanosti.

JUNIJ, tudi rimski bog nebeških firmamentov.

JULIJ, imenovan po prvem rimskem cesarju Juliju Cesarju, ki je bil ta mesec rojen. Iz tega izhaja tudi slovenska beseda cesar.

AVGUST, po rimskem cesarju Augustu Cesarju, 30. l. pred Kri-stovim rojstvom. On je nazival mesec po sebi, ker je ravno v tej dobi dosti sovražnikov pre-magal.

SEPTEMBER, po rimskem šte-vilu „septem“ (sedem).

OKTOBER, po rimskem šte-vilu „octo“ (osem).

NOVEMBER, po rimskem šte-vilu „novem“ (devet).

DECEMBER, po rimskem šte-vilu „decem“ (deset = 10. me-sec v tedanjem rimskem letu).

Naanekrat je spreletel ozraje večglasen presunljiv krik, krik največje smrtnje greze. Za tren-

tek se je čulo, da so odpovedali vi-jaki, in da se je parnik spel ka-kor splašen konj. Potem so začeli stroj s vso močjo delovati nazaj, trenutek napetega pričakovanja, in potem strasni sunek. Nobenega dvoma ni bilo več, da je parnik zadel v drugo ladjo. John se v prven strahu ni upal ganiti. Sunek ga je vrgel po tleh, sredi brzjav-nih naprav, ki so bile večjed razbiti. Medtem, ko je počasi, na-pol omamljen, vstajal, so zadonei-zgoraj kluci na pomoč, in da se parnik potaplja.

John je pogledal po mizi; hvala Bogu, en aparat je ostal nepoško-dovan. Ravno je namerval odhi-ti iz kabine, ko so se odprla vrata, in prvi častnik je planil no-tri.

„Ali ste ranjeni, John?“

„Ne.“

„Ali aparat deluje?“

„Da.“

„Izvrstno. Znano vam je, kaj se je zgodilo. Zadeli smo v nek trijambornik; ta je izgubljen, in mi tudi, če ne pride pomoč. — Kapitanovo povelje se glasi, da morate ostaneti na mestu, John, na vsak način, in da brzjavite po-pomoč. Ali ste me razumeli?“

„Da.“

„V vaših rokah je edina naša rešitev!“

S kratkim pozdravom je ostavil častnik kabino, in John je hitel k aparatu, da naznani, da je parnik v največji nevarnosti, do preti-ljudem pogibelj. In medtem, ko so njegovi stresti neprenehoma de-lovali na tipkah, so se mu podile po glavi divje misli. Zgoraj so za-čeli spuščati v morje rešilne colne.

Kje je bila Nelly. Ali bodo mi-sliši manjo? Ali bodo lovolj močna, da se preriye skozi obupano mno-zico? — In tu — ves ropot, kri-čanje pobesne množice, je se-daj previp nek glas, katerega je dobro poznal:

„John! Na pomoč! Potapljam se!“

V obupu je planil proti vratom. Kaj so ga brigali tuji ljudje? Ho-tej je bitti pri Nelly, da jo, če le mogoče, reši, ali pa z njo skupaj ure; toda v istem trenutku je že tudi postal. Še mu je zvenelo v ušesih častnikovo naročilo, da bi sam postal avtomat ...

Zato ne pozabimo, da imajo kle-rikaleci v rokah strašno orožje, da strašno orožje. In to je — ljudska neuromnost.

Vam vsem vidim na ustih vpra-šanje: kako moreš ti katoliški du-hovnik, biti član kmečke stranke, o kateri pravijo klerikaleci, da je brezverska? In vendar. Odločno se priznavam k tej stranki, ker je dolžnost duhovnika iti ž. njo. Na bi se brigal za kričanje in prošnje okoli sebe, so udarjali njegovi prsti po tipkah, kakor da bi sam postal avtomat ...

Eno uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ena uro pozneje je dospel na mesto nesreča majhen parnik, ki je vlovil brzjavko. Rešile so na-sli Johna nezavestnega na tleh, ko pa je konečno odprti oči, je za-čutil Nelly ustne na svojih, ne-žno ga je objemala, njen ljubki glas pa mu je šepetal: „Moj re-sitelj!“

Ivan Grohar.

Ne bom pisal o umetniku Groharju. O Groharju kakor umetniku in njega pomenu za slovensko upodobljajočo umetnost so pisali že drugi in bodo gotovo še pisali. Jaz ne čutim v sebi ne zmožnosti, ne poklica za to. Baviti pa se hčem na kratko z Groharjem kakor človekom. A seveda tudi tu težko, ali bolje, nemožno ločiti človeka od umetnika. Ivan Grohar je bil umetnik v vsem svojem bitju; tega ne potrjujejo le njegova dela, to potrjuje tudi vse njegovo življenje.

Ze v malem pastirčku, ki je v podnožju Jelovce in Slapnika pašel ovev in koze svojega očeta, se je z vso silo pokazala ta silna umetniška narav. Na potu, ki vodi iz Zalega Loga proti Sorici na Primorsko, je v Podrošku, na mestu, kjer se pot, ki vodi v Sorico, odcepila od one, ki vodi v Podrško na Primorsko, še pred par leti bilo videti znamenje s sliko Matere božje. Če je znamenje s sliko danes še na onem mestu, ne vem. Takih znamenj s slikami je pri nas na Slovenskem polno. Zato navadno niti ne vzbujajo pozornosti. Navadno so to prave po-kveke, ki se naravnost protivijo zdravemu ukusu. — Drugače ona slika Materje božje. Kadar sem hodil tam mimo, sem vsikdar občudoval ono priprosto sliko; ne pravim, da radi njene absolutne umetniške vrednosti, ampak zato, ker sem vedel, da je to delo nadnega pastirčka. Ta pastirček pa je bil IVAN GROHAR, ki je zeno sliko pokazal svoj prirojeni umetniški talent. Umeje se pa, da ni v Sorici, njegovem rojstnem kraju kraju, nihče mislil na to, da Ivan Grohar postane še kedaj velik in slaven umetnik; namjanje pa je mislil na to pač Grohar sam. Vendar pa je s svojimi samoučnimi deli obrnil na se pozornost in posledica temu je bila ta, da so ga njegovi starši, — v nadi, da postane še kedaj dober mazač cerkvenih stropov in sten — dali učiti slikarstva k znemu slikarju Bradaški v Kranji.

Potrijen v vojake, je moral Ivan Grohar zamenjati čopič s puško. A tudi kakor vojak ni mogel pustiti umetnosti. V svoji risarski mapi je med drugim narusal tudi karikaturo svojega stotnika. Ta mapa je padla v roke njegovemu stotniku, ki je tako videl svojo lastno karikaturo. A stotnik je bil pameten mož in ljubitelj umetnosti. Zato pa, ne le da svoje karikature ni štel Groharju za zlo, temveč ga je od sedaj celo še zaščitil na vse možne načine. Tej protekciji se je imel Grohar tudi zahvaliti, da je, ko se je neko vzbudila v njem vsakemu umetniku prirojena bohemnska narav, pobegnil od vojakov v Italijo, ostal nekaznovan in se je čez nekaj časa sam vrnil k svoji stotni.

A. Munih.

Petrolejski kartel.

Ameriški petrolejski trust je vodil skozi dve leti ostro borbo proti avstro-ogrskim petrolejskim producentom. To je prisilo Avstro-Ogrske, da se je odločila za petrolejski monopol, da reši domača prodejko. Medtem so si petrolejski producenti prizadevali, da se organizirajo preko države. Dve leti so trajali ti dogovori, ki so uspeli v toliko, da se 60% evropskih producentov združilo v kartel, ki so mu pristopili tudi avstro-ogrski producenti. Cilj temu kartelu je — zvišanje cen. V začetku se to ne zgodi, ker je 40% producentov proti kartelu. Zato so kartelirani producenti sklenili, stopiti v borbo proti nekartelistom. Borba začne z veliko konkurenco, ki bo vzrokom znižanju cen. Za malega trgovca in konsumenta bo ta borba koristna. Glavno polje te borbe so mali trgovci. Konkurenti se gnetejo okolo njega in mu ponujajo blago po nizki ceni, hoteč tak drug drugega odtiskati s trga. Glavni namen tej borbi je, monopoliziranje trga. Kartel gre za tem, da to, cesar ni možno dosegni mirnim načinom, dosegne z borbo. To borbo morejo najbolje izkoristiti trgovci pri kupovanju blaga, ker jin bo konkurenco poleg nizke cene dajala še druge olašave. Borba, ki jo bodo vodili kartelisti proti nekarteliranim producentom, bo zanimiva.

Ko je odslužil vojašino, je dobil štipendij deželnega odbora kranjskega, da mu je bilo možno študirati na graški deželnici slikevski akademiji, katero je dovršil leta 1895 in se potem podal v Monako, kjer je vstopil v atelje tudi že umrela slovenska slikarka Ažbeta. In s tem je šele začela prava umetniška karijera Iv. Groharja.

Ta karijera pa je bila taka, kakor je pač karijera skoro vseh slovenskih talentov. Posuta je bila s trnjem, robidami in kamenjem. Njegova dela ne le da mu niso v domovini prinesla nikakoga materialnega, prinesla mu niso niti moralnega uspeha. Popolnega moralnega in delnega materialnega uspeha je dosegel še v tujini. Leta 1904 so slovenski umetniki s svojo razstavo na Dunaju dosegli lep uspeh. Grohar, nekdanji gorenjski pastir, je dobil poziv, naj razstavi svoje dela v Berolini. Odzval se je častne mu pozivu in dosegel tudi v Berlinu lep uspeh.

Priznanje, ki ga je zastonj prizakovalo v domovini, je dobil v tujini. Medtem, ko mu je domovina slej ko prej ostajala le mačeha, mu je dajala tujina uspeh za uspehom.

Leta 1904 je Grohar v družbi z drugimi slovenskimi tovarši razstavil svoja dela na prvi jugoslovanski umetniški razstavi v Beogradu, kjer je bil tudi odlikovan z redom sv. Save; udeležil se je druge jugoslovanske umetniške razstave v Sofiji leta 1906, poslal je svoja dela v London, na mednarodno razstavo v Benetke, v Krakovo itd., ter je povsod dosegel uspeh za uspehom.

Triačani pa so imeli priliko spoznati Gremaša leta 1907, ko

je bil častno zastopan na prvi umetniški razstavi, kjer je vzbujal posebno pozornost njegov "Sejace".

Povdarjal sem že, da Groharju usoda ni bila mila. Kakor skoro vsi slovenski umetniki, je tudi Grohar moral marsikdaj — strati. Kriva je bila temu pač njegova umetniška narava, ki se ni dala ukovati v okove sableske vsakdanjosti. To pa je bilo krivo, da ni mogel priti do mirnega dela, ki bi mu bilo donašalo vsaj relativno blagostan.

Takrat pa, ko se je zdelo, da so njegove razmere najbolj urejene, je vzbudil v njem bohem. In odsel je v Italijo. Rekli so, da je pobegnil. Ko se je čez dober teden dni vrnil, je našel svoje stanovanje — zapuščeno.

Beklasto preoblečen jezik v ustih znači mrzlico v sistemu telese. Rujava in mokrasta barva jezika pomena slabo prebavo želode ali nered v črevesu. Rujavast ali suh jezik znači oslabljeno krvno moč, ozroma bolezni tifusa, tudi zastupljenje krv. Jezik z višnjekasto barvo naznanja, da imaš škrlatico, omogujoči jezik pa delirijo.

Kljub temu je pri Groharu končno vendarle ostal zmagovalec. Pred silo njegovega umetniškega ženja so končno morali uhnolniti njegovi klevetniki. In če je tudi morda grebil človek Grohar, je umetnik Grohar vse to popravil.

Njegovo ime je zaenkrat zatnilo, a potem je zopet zasijalo v tem večjem sijaju.

Ko se je pred par leti mimo grede mudil v Trstu, mi je moje vprašanje, kako mu gre, odgovoril:

"Pokorimo se za stare grehe!" Živel je zadnja leta v Škofji Luki ter se pokoril v pravem pomenu te besede. A ni se le pokoril, on se je tudi spokoril. Če je kaj grebil, mu je bilo že davno odpuščeno, a bilo je tudi pozabljeno.

Tedaj pa ga je zagrabilo neumiljena bolezni.

Ne da bi bil Grohar prosil za to, mu je dejelni odbor kranjski nakazal štipendij v znesku 300 Kč za potovanje v Italijo v svrhu študija, v resnici pa zato, da bi oždravil od težke bolezni.

A bilo je že prepozno. Umrl je, ko mu je bilo še 44 let, umrl v najlepši dobi. Kakor v življenju, tako je tudi v smrti bil Grohar deležen enake usoje, kakor skoro vsi slovenski umetniki.

A. Munih.

To in OBO.**Zdravila zoper otekline.**

Vsaka hišna gospodinjska morala bi imeti pri rokah gotovo koljeno ali steklenico lanenega olja, nekaj navadne krede in kisa. Te tvarine se zmenajo in uporabljajo pri opeklinah. Zelo priročljivo sredstvo zoper otekline je tekočina, sestojeca iz jednega dela karbolične acida in osm delov laškega olja. Opečeno rano naj se namaka s platenimi obkladi, omočenimi z lanenim oljem.

Symptomi, ozroma barva človeškega jezika.

Belkasto preoblečen jezik v ustih znači mrzlico v sistemu telese. Rujava in mokrasta barva jezika pomena slabo prebavo želode ali nered v črevesu. Rujavast ali suh jezik znači oslabljeno krvno moč, ozroma bolezni tifusa, tudi zastupljenje krv. Jezik z višnjekasto barvo naznanja, da imaš škrlatico, omogujoči jezik pa delirijo.

Kljub temu je pri Groharu končno vendarle ostal zmagovalec. Pred silo njegovega umetniškega ženja so končno morali uhnolniti njegovi klevetniki. In če je tudi morda grebil človek Grohar, je umetnik Grohar vse to popravil.

Njegovo ime je zaenkrat zatnilo, a potem je zopet zasijalo v tem večjem sijaju.

Ko se je pred par leti mimo grede mudil v Trstu, mi je moje vprašanje, kako mu gre, odgovoril:

"Pokorimo se za stare grehe!" Živel je zadnja leta v Škofji Luki ter se pokoril v pravem pomenu te besede. A ni se le pokoril, on se je tudi spokoril. Če je kaj grebil, mu je bilo že davno odpuščeno, a bilo je tudi pozabljeno.

Tedaj pa ga je zagrabilo neumiljena bolezni.

Ne da bi bil Grohar prosil za to, mu je dejelni odbor kranjski nakazal štipendij v znesku 300 Kč za potovanje v Italijo v svrhu študija, v resnici pa zato, da bi oždravil od težke bolezni.

A bilo je že prepozno. Umrl je, ko mu je bilo še 44 let, umrl v najlepši dobi. Kakor v življenju, tako je tudi v smrti bil Grohar deležen enake usoje, kakor skoro vsi slovenski umetniki.

A. Munih.

in trajajo 1—14 dni; tifus se priča tekom 21 dni, traja 1—28 dni; oslovski kašelj se priča tekom 14 dni, traja 2—14 dni.

Komu je podoben srbski kralj Peter?

Neki italijanski list pripoveduje, da je srbski kralj Peter pri svojem posetu v Rimu iznenadel Rimljani z veliko podobnostjo pokojnemu papežu Levu XIII.

Rimljani trdijo, da je imel Lev XIII. v svojem sedemdesetletu jednake lične črte kakor Peter I. Zato so mu klicali Rimljani "Papa Pecci"! kakor so imenovali pokojnega papeža Leva XIII., ki se je zval poprej Pecci.

* * *

Zena sanja najmanj o svojem možu.

Išče se

DOBRO IzVEŽBANI BRVEC.

Delo stalno in se zagotavlja \$15 plača na teden. Pisma naslovite na:

302 Pilot Butte Ave.,
(25-26-5) Rock Springs, Wyo.

Kje so ANDREJ BRADAČ, JA-NEZ VIDMAR in FRAN PLEŠKO? Za njih naslove bi rad zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Zvezel: Frank Hren, care of Gold Links Mine, Ohio City, Colo. (25-5-1-6)

Kje je moj brat FRAN KRI-VEC? Doma je iz vasi Trnje pri St. Petru na Notranjskem.

Francoški jedilni list.

Neki malomestni gostilničar si je dal napraviti francoški jedilni list. Na vprašanje nekega tuječa, čemu je v tem malem mestu francoški jedilni list, je odgovoril: "Prvič se s tem prikupevam svojim zostom, ker jih smatram za tako učene, in drugič, ako kaj narave, jim dam, kar jaz hočem, ker vendar ne vedo, kaj so naročili."

UGANJKA.

— Sedaj ti hočem dati ugankjo, pa jo razreši, če moreš: nevarno je za vsakega, močno je kot konj, rogovili in razsaja, sardi vedno po špiritu in dohit vsakogar, če je še tako uren. Kaj je to?

— To je avtomobil!

— Ne, to je moja žena!

Mama ima prav.

Oboževatelj: "Kadar mi veter prav močno brije okoli uses, se mi najbolj dopada!"

"Tako; potem je imela mama le prav, ko je rekla, da se ji zdite preveč 'veterjaški'!"

Iz spiritistične seje.

V ozadju dvorane se pojavijo nekam nejasne čerte poklicanega duha. S tresočim glasom vpraša vduva: — Ali siti, Avgust?

— Da, jaz sem.

— Ali si srečen, Avgust?

— Da, prav srečen.

— Si li srečnejši, kakor si bil takrat, ko si živel z menoj?

— No, to se razume, da sem srečnejši.

— Kje pa si, Avgust?

— V peklu!

Kaj je ljubezen?

Ona: "Ljubezen je — — — a ne veš kaj, pride — — — ne veš od kod, in mine — — — ne veš kako."

On: "Oprosti, konča se navadno z enim ali več — bankovci."

Gluhec.

Kaj je še živ stari, gluhi Matyž!*

— Kajpada! On je tako gluhi, da je preslišal, ko mu je bila zadržana ura.

V restuantu.

Znanec: "Kako pa to, gospod Ivanči, da ste prišli tako hitro iz pisarne, ko je vendar preej dolga pot?"

Ivanči: "Pred menoj je šla mlada, lepa dama, za katero nisem hotel zaostati!"

Dva ustanovnika.

Na trgu sta se srečala dva črevljarska dečka. Eden reče: "Veš kaj, Francelj! daj ti en krajcar, jaz pa enega, s tem kapitalom bodovala si ustanovila eno kratko cigaro. Jaz bodem njen glavnji ravnatelj ter budem kadil, dokler hoču; ti boš pa delničar in boš zraven pijuval ali sline edil, kar ti bo ljubo!"

Vzgledni učence.

— Kako pa, da ti ne greš nikoli v šolo, mali?

— Stvar je takole: Mati mi da vsak teden eno desetico, da bi šel v šolo, a učitelj mi da dye, da izostanem.

Idealist in realist.

Gledališki ravnatelj: "Vi nimate nič dramatičnega daru. Kako vam je prišlo na misel, da postanete gledališčni igralce?"

Gledališki igralec: "Kaj družega naj bi postal, ko imam tako veliko ljubezen do odraslih?"

Gledališki ravnatelj: "Tesar!"

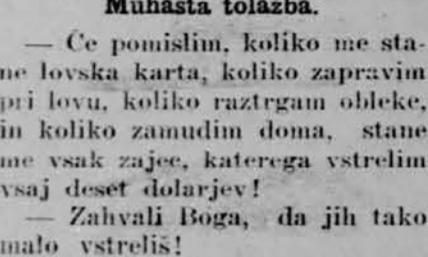
Lepa klobasa.

Kuharica: "Prosim prav lepo klobaso, naj stane kolikor hoče!"

Mesar: "Metka! To je klobasica, da človeku sreča strepeče, ko jo vidi. Ako se ti na to klobaso ne vjame 'korpal', potem — sploh nima sreca v prsih!"

Zaravniku.

Ce pomislim, koliko me stane lovska karta, koliko zapravim pri lovu, koliko raztrgam oblike, in koliko zamudim doma, stane me vsak zajec, katerega vstrelim vsaj deset dolarjev!

— Zahvali Bogu, da jih tako malo vstrelis!

Realistinja.

Zdravnik: "Ali imate tek do jedil?"

— O, da, gospod zdravnik, če imate kakšno klobasico s hrenom, bi mi gotovo teknila!"

Dobra razlaga.

Kako so morete vendar vsak večer napiti?"

Vidite, to je tako. Ko sem izpel pet, deset vrčkov, pa postanem ves drug človek. No! in ta drugi človek mora tudi nekaj dobiti.

Pri vojakih.

Podčastnik: "Zakaj pa vedno žimite, kadar nabijate puško?"

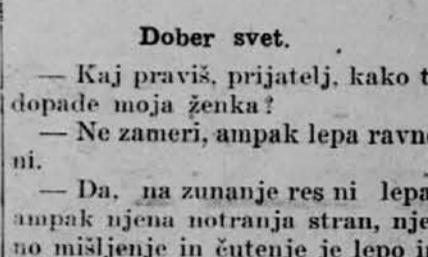
Novinec: "Pokorno javljam, gospod podčastnik, da ste zapovedali, 'slepo nabasati'!"

Točen odgovor.

Postrešek (ki je pravkar našel denarnico, dijaku): "Denarnica je gotovo vasa!"

Dijak: "Da! Kako pa ste mogli tako kaj vedeti?"

Postrešek: "Ker ni nič notri!"

— Vše kaj, daj jo obrniti!

Čuden nadpis.

Zalujoči soprog je naročil pri kamnoseku nagrobeni kamen za grob svoje umrle soproge, na katerem pa naj bi bilo radi štedljivosti le ime mrtve. Zgoverni prodajalec je pa silil vanj, naj da vsekati vsaj kakšen rek, kakor npr.: "Počivaj sladko!" ali pa: "Na svodenje!" v kamen. Da se ga znebi, je rekel končno jezno: "Torej zapišite: 'Na svodenje!' če že mora biti!" Nato je odšel.

Ko se nekaj dni pozneje postavili nagrobeni kamen na pokopališčen, je nosil sledenč nadpis: "Na svodenje! če že mora biti."

Sredna pot najboljša pot.

Nekateri zatrjujejo, da je bog, drugi zopet, da ga ni; resnično pa pač kakor vedno v sredi!

Dobro srce.

Crevljarski mojster (pri kosi): "Zakaj se jokaš, dečko, ali se ti toži po domu?"

Vajenec: "O, ne — jokam se radi onega vola, ki so ga morali zaklati zaradi tako majhnega koščeka mesa, ki ga imam na kröniku."

Previdnost je potrebna.

Gospod (predno odpotuje): "In še nekaj: Žan: pri sedanjih visokih tenah mesa mi nikar ne pustite psa na cesto!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Na policiji.

Dva potepuha prve vrste so prispevali na policijo:

— Kje stannujete vi?

— Nieman stanovanja.

— In vi, kje bivate vi?

— Jaz sem njegov sosed."

Nesramno.

Gospa: "Sram vas bodi, povsod leži prah za prst debelo!"

Služkinja: "Ni res! In vendar se še vidi, kako staro in slabovo imate"

Razžaljivo.

Mož (ženi, ki je tudi pisateljica, ko prvič kuha): "Ali kuhaš takoj v čisto?"

Tako je!

Dobr odgovor.

Dva potepuha gresta mimo njive, kjer seje kmet. Porogljivo mu rečeta: "Oče, le delajte, le; midva bodeva pa uživala sad Vašega truda!"

"To je prav lahko mogoče," odgovori kmet, ravno sejem konopljivo, iz katere se spletajo vrvi za vislice."

Postrešek: "Ker ni nič notri!"

— Vipitje na levi — vipitje na desni, obupanje v sredi.

Bahrija.

Kaj? Desetkrat ste bili že v Ameriki? Tedaj ste morju privarenji."

— Gotovo! Poznam že vsak val,

ki nam pridriči nasproti."

Dekla: "Seveda, ker ste si sime umili noge."

— Tako: sedaj!

Obnovljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Pomočni predsednik: IVAN PRIMOC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GESO L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomočni tajnik: MIHAEL MIRAVINEC, Omaha Neb., 1234 So. 15th St.
Hlagnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 9482 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUCHAR, Columet, Mich., 115 — Th St.
PETER F. LIJAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZINSKI, Burdine, Pa., Box 138.
MARTIN GOUZE, Chisholm, Minn., Box 115.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Elmer Ave.

Jednotno glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.
Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Častno svetinjo za štiridesetletno zvestvo službovanje je podelil kranjski deželni predsednik idrijskemu rudarju Antonu Podolniku.

Za kruhom. Dne 11. maja se je z Južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 35 Hrvatov in 6 Slovencev. V Solnogard je šlo 70, v Hebi 18, v Beljak pa 14 Hrvatov.

Miloščino takiral. Po Poljanski cesti v Ljubljani je od hiše do hiše prosačil nek star mož, ki pa mu bil zadovoljen z manjim darom, kakor 10 v. Obveščeni stražnik je mož artoval.

Ukraden. Je bil v vlaku delavcu Antonu Kapišniku zavitek oblike, kakor tudi njegove domovinske listine. Tatvine so sumljivi hrvaški delavci.

Ponesrečil se je v St. Jurju ob Južni železnični hlapec Matej Krajišnik. Padel je tako nesrečno z leste, da je vsled notranjih poškodb umrl.

Vlak povozil konja. Iz St. Ljubljane pri Mariboru poročajo: Dne 2. maja je prišel okoli 4. ure polno hlapec posestnika Jakoba Novaka z dvema konjem prehližu na železniškega tira na progi med Brezovinom in St. Lovrencem. Prihajajoči poštni vlak je vprejena konja zagrabil. Eden je takoj na mestu poginil, drugega pa je vlak tako poškodoval, da ne bo več za rabo. Hlapec se je še pravčasno rešil. Lastnik konj ima 1500 K skode.

Zanima obravnavo. Dne 10. maja se je vrnila pred celjskim okrajinom sodišču na otožbo državnega pravništva obravnavo proti V. Bechinetu, stud. phil., redniku Richardu Watzlaweku in njegovemu ocetu Hugoon zaradi prestopka proti telesni varnosti.

Ta obravnavo je posledica znane napade na urednika R. Watzlaweka. Bechine je namreč takoj drugi dan po svojem junaškem dejanju vložil proti obemu Watzlawekom obavdo, da sta ga napadla in poškodovala; ker sta vložila Watzlaweku enako ovadbo, je obdelalo državno pravništvo vse tri.

Pri generalijah je V. Bechine izpovedal, da je rojen v Ljubljani, pristopen na Vašvar na Madžarsko. Stalnega zasluga in podporu nima; sedaj zaslubi pri celjskem okrajnem glavarstvu mesečno 200 K, ker pomaga pri ljudskem štetju. Kaznovan je bil že dvakrat in sicer enkrat zaradi napada na dr. S., drugič pa zaradi razraljenja časti. Bechine je izjavil, da ga je "Suedst. Volkstimme" silovito napadala (Dr. Zanger: Imenovalo se ga je celo za sitilitičnega faunu!); odgovornost za to je pripisoval uredniku Watzlaweku. Ker si ni mogel dobiti drugačnega zadoščenja (Državemu pravniku je Bechine izjavil, da je celjsko porotno sodišče neznanljivo) je sklenil na Watzlawekovo počakati, kar je dne 20. marca zvečer tudi storil. Prizna, da je bil maskiran za to, da se ga ne bi spoznalo. Bechine je na to napad takoj naslikal, kakor da je hotel samo Watzlaweku ml. nabiti, proti staremu pa da se je obrnil še le, ko ga je ta od zadej napadel (!) Oba Watzlawekova sta na to napad opisala tako, kakor smo to že obširno poročali. Bechine je izvršil napad namenoma na temen kraju ulice in maskiran; poškodoval je ml. Watzlaweku sukujo in dežnik, starejemu pa ranil roko, tako da ni mogel, kakor je zatrdil, 20 dni delati in zahteva to

gerentstvo: za gerenta je imenovan e. kr. finančni svetnik v potoku Franjo Zaje, za njegove prisnike s posvetovalnim glasom pa Anton Pogačnik, bivši župan, Jernej Stele, Viljem Maurer in Ivan Rojina, vsi posestniki v Spodnji Šiški.

STAJERSKO.

Nakup. Grad Hausampache v Hočah pod Mariborom je kupil neki Dumajan Ludvik pl. Pacher.

Neljubnjiv sin in brat. Posestnik Jože Srebrotnik v Družmirju se je pred kratkim sprisvojil poslesto Helenu Mlinaric iz Šoštanja. Nabil jo je s kamnenjem in ranil na desni nogi. Ko ga je mati zaradi tega kregala, je ravnal sirovo tudi z njo. Vložena je pri sodniji ovadba.

Ponesrečil se je v St. Jurju ob Južni železnični hlapec Matej Krajišnik. Padel je tako nesrečno z leste, da je vsled notranjih poškodb umrl.

Vlak povozil konja. Iz St. Ljubljane pri Mariboru poročajo: Dne 2. maja je prišel okoli 4. ure polno hlapec posestnika Jakoba Novaka z dvema konjem prehližu na železniškega tira na progi med Brezovinom in St. Lovrencem. Prihajajoči poštni vlak je vprejena konja zagrabil. Eden je takoj na mestu poginil, drugega pa je vlak tako poškodoval, da ne bo več za rabo. Hlapec se je še pravčasno rešil. Lastnik konj ima 1500 K skode.

Zanima obravnavo. Dne 10. maja se je vrnila pred celjskim okrajinom sodišču na otožbo državnega pravništva obravnavo proti V. Bechinetu, stud. phil., redniku Richardu Watzlaweku in njegovemu ocetu Hugoon zaradi prestopka proti telesni varnosti.

Ta obravnavo je posledica znane napade na urednika R. Watzlaweka. Bechine je namreč takoj drugi dan po svojem junaškem dejanju vložil proti obemu Watzlawekom obavdo, da sta ga napadla in poškodovala; ker sta vložila Watzlaweku enako ovadbo, je obdelalo državno pravništvo vse tri.

Pri generalijah je V. Bechine izpovedal, da je rojen v Ljubljani, pristopen na Vašvar na Madžarsko. Stalnega zasluga in podporu nima; sedaj zaslubi pri celjskem okrajnem glavarstvu mesečno 200 K, ker pomaga pri ljudskem štetju. Kaznovan je bil že dvakrat in sicer enkrat zaradi napada na dr. S., drugič pa zaradi razraljenja časti. Bechine je izjavil, da ga je "Suedst. Volkstimme" silovito napadala (Dr. Zanger: Imenovalo se ga je celo za sitilitičnega faunu!); odgovornost za to je pripisoval uredniku Watzlaweku. Ker si ni mogel dobiti drugačnega zadoščenja (Državemu pravniku je Bechine izjavil, da je celjsko porotno sodišče neznanljivo) je sklenil na Watzlawekovo počakati, kar je dne 20. marca zvečer tudi storil. Prizna, da je bil maskiran za to, da se ga ne bi spoznalo. Bechine je na to napad takoj naslikal, kakor da je hotel samo Watzlaweku ml. nabiti, proti staremu pa da se je obrnil še le, ko ga je ta od zadej napadel (!) Oba Watzlawekova sta na to napad opisala tako, kakor smo to že obširno poročali. Bechine je izvršil napad namenoma na temen kraju ulice in maskiran; poškodoval je ml. Watzlaweku sukujo in dežnik, starejemu pa ranil roko, tako da ni mogel, kakor je zatrdil, 20 dni delati in zahteva to

80 K odškodnine. Predloge zagovornika obeh Watzlawekov, dr. Zdolška naj bi se zaslišalo več prič, da je Bechine že večkrat poskušal take zavratne napade, je sodnik Wataulik zavrnil. Bechine je bil osojen na 6 dni zapora ali 60 K globe. Watzlawek st. na 10 K globe, Watzlawek ml. je bil oproščen.

KOROŠKO.

Okrađena natakarica. Natakarici Raliji Cehner pri Ebnerju v Feldkirchnu je bilo ukradeno iz zaprtega predala zadnje skupilo v znesku 150 K. Natakarica sumitativne neko neznan žensko, ki je prejšnji večer prosila v gostilni prenočišča.

Uboj v gostilni. Dne 7. maja je nastal v neki gostilni v Kokovem med domačini oster preprič, kateremu je sledil hud tepež. V pijači so segli pretepači po nožih, kar je imelo žalostne posledice. Na mestu je obležil mrtve posestnikov sin Simon Vedam, več pa je težko ranjenih.

Brezobziren voznik. Na Ljubljanski cesti v Celovu je pozovil neki neznan kmet iz okolice s težkim kmetskim vozom osemletnega učenceva I. Guschelbauerja. Voz je šel dečku čez prsi, mu zlonil več reber in ga težko poškodoval. Voznik je nesrečno opazil, vendar se od otroka ni zmenil in peljal nemoteno naprej.

Ogenj. V skedenju gospodarskega poslopija v Grinčah, ki je last nadpoštarija v Feldkirchnu, je začelo dne 6. maja vsled neznanega vzroka goreti. Ogenj se je hitro razširil. Ker v okolici ni vode, ljudem tudi ni bilo mogoče gasiti. Užgalo in popolnoma pogorelo je tudi sosedno posestvo gostilničarja Leopolda Lacherja. — V Ljubnem je pa pogorelo pred kramom posestvo Fišerjevo. Zavarovalnina presegla požarno škodo.

Predzna tatica na beljaškem kolodvoru. V zadnjem času so se začele na beljaškem kolodvoru to kmožiti manjše tativne, da so postali ljudje vedno bolj razburjeni. Skoro vsak dan je zmanjkal temu ali onemcu kovček, kak zavitek ali denar. V torem, dne 2. maja, je položila na okno v vestibulu posestnika hči Marija Just iz Tmarevesi svojo ročno torbico. Hotela je oddati svojo prtljago. Ko se je vrnila torbico ni bilo več. V njej je imela štiri male lončke za evetlice in dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne. Dolgo časa je tajila, končno pa le priznala, da je ona poleg drugih stvari, ukradla tudi že omenjeno torbico. Lončke za evetlice je dearnico, ki je vsebovala tri bankovce po deset kron, en petkrščki in več emokronskih novcev. Drugi dan pa se je posrečilo politko izslediti predzno tatico. Zasilači so jo pri delu na kolodvoru. In sicer je to že znana tatica, 19letna Marija Zedlacher, katera išče tudi sodnija v Podkloštru, kjer ima presedeti še tri mesece tudi radi tativne.

Vstavljenja dne 16. avgusta 1901.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns. s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
 Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 222, Conemaugh, Pa.
 Pomočni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
 Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 225, Conemaugh, Pa.
 Pomočni blagajnik: IVAN BIEZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JAKOB KOCJAN, predsednik nadzornega odbora, Box 500, Conemaugh, Pa.
 FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
 ANTON STRAZISAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porotnega odbora, Box 1, Dunle, Pa.
 MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 224, Primero, Colo.
 IVAN GLAVIC, porotnik, P. O. Box 222, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNICKI:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oskrba, pih ali upravki, so ujedno prošeni, pošljati denar naravnemu blagajniku in nikogar drugemu, vse pošepisne na glavnega tajnika. V sklopu do opisanj društveni tajnik pri mesecnih poročilih, ali sploh kjerisbodi v poročilih glavnega tajnika kako ponamjkljivost, naj to nemudoma namanjajo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnjem povrati.

Društveno glosilo je "GLAS NARODA".

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA "SLOV. DEL. PODPORNE. ZVEZE"

NAZNANILO:

Vsem cenjenim kraljevskim društvom S. D. P. Z. vse za namenja, da se prihodnja konvencija S. D. P. Z. dne 10. julija 1911. v Conemaugh, Pa. Kakor znano sem razpostel po narocilu in sklep skupine glavnega odbora S. D. P. Z. glasovnice vsem kraljevnim društvom s pridom, naj kraljevna društva glasujejo za prihodnjo konvencijo za mesec julij ali pa oktober. Do danes sem prejel že 35 glasovnic nazaj, od teh 35 društev je glasovalo: 5 društev, da naj bi bila konvencija meseca oktobra t. l. in 30 društev, da naj se prične ista 10. julija, t. l.

Iz tega je razvidno, da je večina društva glasovala za 10. julija in ne za prihodnjo konvencijo S. D. P. Z. pridome dne 10. julija 1911. v Conemaugh, Pa. Cenjena društva je opravljeno poslati delegata na konvencijo, katerega naj vodi pri svoji redni seji, potem na ime naznani vsaj do 15. junija — ne pozneje — glavnemu tajniku, da se vsi cenj. delegati objavijo v glasini tririkat zaporodoma. Društva, katera zborujejo po 15. mesecu in ki uvidijo, da nimajo do tega časa svoje redne seje, ter da ne morejo na ta način postati glavnemu uradu do 15. junija imena svojega delegata, so prošena, da sklicejo izvadeno seje ter pri tem izvolijo delegata ter ga nemudoma naznajo gl. uradu Zvez.

Vse društvo je opravljeno poslati delegata na konvencijo, da poslujejo zmognego in umnega delegata na srečodne konvencije, kajti resiti imenu valjajo, da poslujejo zmognego delegata, vse najbolje bodo treba tudi ukreneti za naše članice, kolikor se je že precejanje steklo prizivilo v Zvezu, ki pa se do danes niso opravljene do smrtnine. Toraj nas čaka veliko važnega in trudnopolnega dela, za kar se potrebuje moč naprednega in trezno — mislečega duha.

Vsa poznejša pojasnila in navodila glede konvencije bodo objavljene v glasini, to je v tem listu, ter so naprošena vse cenj. društva, da pažijo na to.

Z bratskim pozvatom
Ivan Pajk, glavni tajnik S. D. P. Z.

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN, SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." B. P. L.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

Hitel sem vun k svojem konju, da prinesem svojo zalogu prešušenega mesa, katero sem ji dal. Tudi dobroščeni Will Salters je bil istotko urno pri konju in prinesel svojo zalogu.

"O, gospoda, kako sta dobra!" je rekla. "Skoraj bi rekla, da msta Yankacea."

"V kolikor se mene tiče, se ne motite," sem odgovoril. "Nemec sem. Master Salters ima sicer samo od materine strani nemško kri v žilah, vendar je še boljši dečko, kakor jaz. Njegova mati je bila Avstrijka."

"O bog, in jaz sem rojena v Berolinu!" je zaklicala.

"Torej tudi Nemka! Potem se lahko postužimo materinega jezika!"

"O, da! S svojim sinom smem samo skrivaj nemško govoriti. Rollins tega ne trpi."

"Strašen človek!" je reklo Salters. "Nočem vas žaliti, toda bilo mi je tako, kakor bi ga nekdaj, že pred leti, srečal, toda pod okolnostmi, ki niso za njega nič kaj častne. Zelo je podoben nekemu zanikanemu, kateremu so poznali le pod indijanskim imenom. Meni ni znano, kaj pomenja ime. Samo kako se glasi? Mislim, da nekako tako kakor Indiano ali Indašo."

"Inta-ntšo!" se je oglasil mladi Indijanec pri vrati.

Nemški besed seveda ni razumel, vendar pa ime. V njegovih očeh se je posvetilo. Ko je moj pogled vprašajoče padel nanj, se je obrnil in izginil od vrat.

"Ime je vzeto iz apaščine, katerega jezika ne razumeš," sem izjavil tovariu. "Pomenja pa ravno toliko, kakor 'hudobno oko'."

"Hudobno oko!" je rekla žena. "To besedo reče moj mož večkrat, če govorim v spanju, ali pa če čepi pijan v koton in se prepriča, da nevidimi osebam. Časih izgine za cel teden, in potem prinese iz Fort Dodge ob Arkansasu seboj brandy; s čim ga plača, mi ni znano. Potem piše in pije, dokler ne more več misliti, in govorí o življi in umoru, o zlatu in nugetih, o zakladu, kjer je tukaj zakopan. V takih časih si ne upava s sinom v kočo ne noč ne dan, ker se bojava, da bi naju ne usmrtil."

"Nesrečna ženska! Kje ste pa dobili pogum, da ste šli s takim možem v to divjino?"

"Z njim? O, s tem ne bi šla nikdar, nikdar. Pričla sem s svojim prvim možem in njegovim bratom v Ameriko. Kupili smo nekaj zemlje, in pri tem so nas agenti ogoljufali. Lastina, o kateri smo mislili, da dokazuje našo lastniško posest, je bila ponarejena. Ko smo prišli potem na zapad, je pravi lastnik zemlje že več let obdeloval. Ob ves naš denar smo prišli; ni nam preostalo drugega, kakor da smo živali od tega, kar je prinašal lov. Potem smo šli vedno dalje proti zapadu. Moj mož je hotel v Californijo. Čul je, da se tam kopije zlato. Ko smo prišli do tukaj, ni šli več naprej; jaz sem bila vse izmučena in bolna. Nočeti smo morali na prostem, a k sreči smo kmalu našli to kočo. Bila je zapuščena, lastnik nam je pa bil neznan. Pomagali smo si, kakor je bilo mogoče. Toda misli na Californijo moj mož ni mogel opustiti. Na vsak način je hotel tja. Jaz nisem mogla, njegov brat pa ni hotel; tožil se mu je po domovini. Sam bog ve, po kako težkem boju sem mu dala dovoljenje, da se je podal sam v zlate kraje, iskat srečo, medtem, ko je ostal svak pri meni. Vrnil se mi nikdar več. Pol leta po njegovem odhodu sem dobita Josipa, ki ni nikdar videl svojega očeta. Tri leta je bil star, ko se je podal svak nekega dne na lov, in se nikdar več vrnil. Nekaj dni pozneje sem ga najdila na obrežju reke s kroglo v glavi. Mogoče so ga ustrelili Indijanci."

"Ali je bil skalpiran?"

"Ne."

"Potem je bil le beleg njegov morilec. Kako ste se mogli potem preživjeti?"

"S koruzo, katero sem pridelala. Potem je prišel moj sedanj

ostal za vedno tukaj. Bila sem vesela, da sem ga imela, ker bi drugače brez njega s svojim otrokom vred umrla lakote. Šel je dol v Dodge City in dal proglašiti mojega moža mrtvim. Rabila sem varuhu in moj sin očeta, Rollins je postal oboje. Nekdaj se mu je pa sanjalo o zakladu, ki je tukaj zakopan. Ker so se mu sanje večkrat ponovile, je začel Rollins verjeti v zaklad. Ponoči je sanjal o njem, podnevi ga je pa iskal."

"Gotovo prigori, kjer rastejo stare plantane?"

"Da. Toda jaz ne smem tja in tudi moj sin ne. Nikomur ne morem povediti, kako sem nesrečna. Vsak dan in vsako uro molim za rezete. Če bi mi bog le hotel pomagati!"

"Pomagal vam bode, dasi vam bode mogoče rešitev napravila skrajši žalost. Večkrat sem se že moral prepričati v svojem življenju, da...

Naprej nisem mogel govoriti, ker je prisel notri Josip in nju prosil, naj prideva vun, da si ogledava nebo. Začudenca sva ubogala.

'Mali jelen' je stal zunaj in pozorno gledal oblaček, ki je stal skoraj navpik 'nad' našimi glavami. Drugače pa je bilo nebo jasno. Josip nama je rekel, da se zdi Indijanec oblak sunčev. 'Mali jelen' je namreč govoril nekoliko angleški, tako, da se je mogel sporazumeti z belim dečkom. Will Salters je zmignil z rameni in rekel:

"Te oblaček naj nam bi bil nevaren? Pshaw!"

Sedaj je obrnil Indijanec glavo k meni in rekel: "Ilcé."

"Kaj je to?" me je vprašal Will.

"Vihar, nevihta!"

"Neumnost! Nevaren veter pride samo iz 'luknje', to je, če se zelo nebo črno prepreče in da ostane le okrogla; sveta luknja. Tuje je pa nasprotno. Nebo je razun tegi mesta popolnoma jasno."

"Ke-eikena-ak-ilci," je reklo Indijanec.

Sedaj sem postal tudi jaz pozoren. Te tri besede pomenajo 'lačen veter'. Apači označujejo s tem izrazom vrtinčasti veter. Vprašal sem mladega moža, če se ga boji. Odgovoril mi je:

"Ke-eikena-ak-ilci."

To se pravi 'zelo lačen veter' in pomenja celo vetrov trobo. — Kako je prisel Apač do te domneve? Na oblačku res nisem mogel opaziti nič simljivega; vedel sem pa tudi, da imajo ti otroci divjine čudovit instinkt za nekaterje naravne vremenske izprenembe.

"Neumnost!" mi je reklo Salters. "Idi notri! Ce se ne motim, verjamēš tudi ti tej oslarji."

Sedaj si je polžil Indijance prst na čelo in mu rekел:

"Ka-a-čapeno!"

Zapazil je, da ne razume Will apačkega jezika in se je poslužil tonkavdijskega narečja, slovenski: "Jaz nisem bolan," namesto v glavi. Salters ga je razumel, mu pa te besede zameril in stopil zopet v kočo. To priložnost sem porabil, da pokazem 'malemu jelenu', da njegovim prejšnjim odgovorom nisem verjel. Vprašal sem ga:

"Kateri nogi mojega mladega prijatelja je bolna?"

"Leva," je odgovoril.

"Zakaj pa je šepal moj brat z desno, ko je prišel izza grmovja?" Zasmehnil je v zadregi, vendar hitro odgovoril:

"Moj brat se je moral motiti."

"Moje oko je ostro. Zakaj šepa 'mali jelen' le tedaj, kadar ga kdo vidi? Zakaj je njegova hoja dobra, če je sam?"

Vprašujoče me je pogledal, ne da bi odgovoril. Zato sem nadaljeval:

"Maj mladi prijatelj je že čul o meni govoriti. Ve, da znam brati s sledov, da me ne more prevariti nobena stvar. 'Mali jelen' je prišel danes zjutraj z gore in je šel k reki, ne da bi šepal. Videl sem njegovo sled. Ali ima še pogum, se mi v drugič zlagati?"

Povesil je pogled in molčal.

"Zakaj govor 'mali jelen', da gre peš v svete kamolome po glijno?" sem nadaljeval. "S svojega vigvama je jezdil do tukaj."

"Uf!" je odgovoril začuden. "Kako moreš to vedeti?"

"Ali mi največji glavar Apačev bil moj učitelj. Ali misliš, da mu napravim to sramoto, da bi se pustil od mladega Apača prekiniti? Tvoj konj je či-kayi-kle, rjavec."

Severova zdravila preganjajo bolezni in preprečajo njihov povratek.

Kaj je Vaš odgovor?

Ali ste bolni? Potriti? Pretegnjeni? Čemerni? Brez častihlejšat? Vas ne veseli zabava? Medli in slab? Bledega licat? Nečist jezik? Čreva zabasana? Pogostni glavobol? Slaba prebava?

Videti starejši nego ste!

Pogum! in uživajte

SEVEROV

Življenski balzam

To je lek, ki ga baš potrebujete. Deluje na razne organe in na kri na tak način, da se številne bolezni prezenejo in ustrezno kmalu povrne k zdravju in mladostni moči.

75 centov steklenica.

Vaš lekarik prodaja Življenski balzam in druga Severova zdravila. Recite "NE", če Vam boče napritti kako drugo zdravilo namesto pristnega. Naša zdravila imajo navodila tiskana v slovenskem jeziku.

Kožni opahki

so med najnavadnejšimi začinki in posledki slabe krvi. Izdatno in zanesljivo zdravilo za nečisto, pičlo, oslabelo kri in za zdravljenje kožnih bolezni je

Severov kričistilec.

En dollar steklenica.

Ne bodite nervozni.

Imamo zdravilo, ki teši in krepi živce, lajša razdražljivost in blago napetost ustroja. Tisočerim onemoglim nervoznim ljubom je pomagal

Severov Nervoton.

En dollar steklenica.

Svet dobitje zastoji, če pišete na naš zdravniški oddelok.

W. F. SEVERA CO. C